

slag har ment stærkt at kunne angribe dette som ubrugbart og usikkert til at tilveiebringe det fornødne Mandstab, saa tror jeg, at man derved gjør Forslaget uret. Jeg kan i det Mindste ikke lægge nogen Vægt paa disse Indvendinger, og jeg tror, at man i saa Henseende ser med et noget urigtigt eller skjævt Blik paa de virkelige Forhold i Kommunerne. Disse ere jo sædvanlig netop saadanne, at hvad det sniber med om Vinteren i Kommunen, det er at skaffe Arbejde til den arbejdende Klasse. Det er dette, som man maa bryde sig Hoved med, og jeg kan derfor slet ikke tro, at der vil komme nogen Banffelighed tilføede ved under de heromhandlede Forhold at faae Arbeidere til Leie, eller at der vilde vise sig nogen Banffelighed for Sogneraadene ved inden Vinterens Begyndelse at træffe en Afkord med Arbeiderne om, at de i paakommende Tilfælde skulle lade sig leie mod en vis Betaling til at møde til Snekastning.

Jeg maa saaledes fraraade, at man gaar ind paa Regjeringens Forslag, saavel som ogsaa paa Mindretallets Forslag, og jeg skal derimod tilraade at vedtage Flertallets Forslag, som jeg dog tror i det Hele taget vil kunne afgive et brugbart Grundlag for Sagens Ordning. Skulde Thinget imidlertid ogsaa have Betænkelse ved at gaa ind paa Flertallets Forslag, som jo forøvrigt til 3de Behandling mulig kan undergaa nogle Modifikationer, navnlig i Retning af at opstille noget mere bestemte Regler for Fordelingen, saa tror jeg, at vi gjøre bedst i ganske at blive staaende ved det Gamle og at lade hele det heromhandlede Affnit gaa ind af Lovforslaget. Snekastningen er dog alligevel noget, der ikke staar paa aldeles lige Fod med de øvrige kommunale Arbejder, og der kan derfor ikke være nogen Betænkelse ved at lade dette Forhold rigtig ligge, indtil der enten viser sig en større Træng til Forandring, eller indtil man kan komme paa det Nene med, hvorledes en saadan Forandring rettest bør iværksættes.

Tobiesen: Jeg vil ikke negte, at det var med nogen Forandring, at jeg hørte det sidste ærede Medlem (Mourier-Petersen) ud-

tale, at Flertalsforslaget sluttede sig nær til det Bestaaende, og at man skulde afholde sig fra alle Experimenter, samt at de andre Forslag, der forelaa, vare Experimenter. Mig forekommer det, at af de Forslag, der ere fremkomne, er der kun eet Forslag, der experimenterer, og det er netop Flertallets Forslag. Det Experiment, som dert foreligger, er det, at man, samtidig med at man udtaler, at man vil slutte sig til det Bestaaende, dog vil indstille hele den Arbeidskraft, som den tidligere Lovgivning med særligt Eftertryk har lagt Vægten paa. Man vil have Arbejdet gjort, og man siger, at man bør lade det ske i Overensstemmelse med de ældre Regler, men man vil skjære den Arbeidskraft, som man efter de ældre Regler netop hidtil har havt til sin Raadighed, bort. Det vil erindres, at da Forordningen af 27de Mai 1848 udkom, gav den den Regel, at Husmænd og Underster skulde yde 3 Dages Arbejde, eller forrette hele Snekastningsbyrden, og man havde altsaa da sin Opmærksomhed nøie henvendt derpaa. Man forandrede vel Reglen om deres Arbejde i 1858, derhen, at dette ubetinget kun skulde være 3 Dage, men disse 3 Dage skulde dog ogsaa kunne anvendes til Snekastningsarbejde. Man har altsaa under den hidtilværende Tilstand lagt et stærkt Eftertryk paa, at man maatte søge at beholde den nævnte Arbeidskraft i Baghaanden, men den opgiver nu Flertallet, medens de to andre Forslag derimod begge søge at holde paa den Arbeidskraft, som man saaledes hidtil har havt i Baghaanden. — Og naar det ærede 3die Medlem for 9de Kreds (Mourier-Petersen) nævnte det som et Fortrin ved Flertallets Forslag, at jordløse Husmænd og Underster derved befriedes for den Byrde, der hidtil havde paahvilet dem, og som rammede dem for tungt, saa forekommer det mig dog, at de to andre Forslag — og jeg vil her særlig holde mig til Regjeringens Forslag, som det, der jo nærmest foreligger os — i en meget væsentlig Grad have vidst at raade Bod paa denne Altlighed, idet der ved dem tilstaas de nævnte Folk Betaling for det Arbejde, som de udføre. Det forekommer mig, at al Tale om Ubillighed og Haardhed og